

IBDIS | We know
books
CARTEA ROMÂNEASCĂ DE POEZIE

Lumină de lampă

Ediție îngrijită de Gellu Dorian

LIVIU
GEORGESCU

Cuprins

1. În linie dreaptă	5
<i>cumințenia și veghea</i>	7
<i>vina e a injustiției</i>	8
<i>incertitudine</i>	9
<i>portret cu emoție și perspective</i>	10
<i>note</i>	12
<i>fenomenologia spiritului – dezvoltare dialectică, Yin-Yan de la material, inform, nedeterminat, până la Absolut – tot nedeterminat</i>	15
<i>nu e vorba de lucruri grave</i>	16
<i>xxx</i>	17
<i>xxx</i>	18
<i>relativitate, la țarm</i>	19
<i>pe prag</i>	20
<i>în zori</i>	21
<i>aratul</i>	22
<i>cronici</i>	23
<i>xxx</i>	25
<i>în perfectă armonie</i>	26
<i>prin părțile vremii</i>	27
<i>dezastrul oprit de o floare de nufăr</i>	28
<i>peisaj pierdut</i>	30
<i>xxx</i>	31

2. Spirale	33
spirale	35
aburi pe ape	36
xxx	37
departe	38
la țärm	39
deformare	40
stupefacția spațiului	41
xxx	42
xxx	43
xxx	44
prin ocean	45
vise și scări	46
xxx	47
de ce există ceva când ar fi putut să nu fie	48
dizolvare	50
imponderabil	52
zvârcoliri	53
spaima	54
continuu	55
regresie	56
ruptura	57
la limită	58
senzații, idei	59
la marginea maidanului și dincolo	62
imperceptibil	63
xxx	64

<i>imensitate</i>	65
<i>xxx</i>	66
<i>printre vitrine spectrale</i>	67
<i>tapiserie</i>	68
<i>vraci</i>	69
<i>ardere</i>	70
<i>întreg</i>	71
<i>nu scăpăm</i>	72
<i>acum și pururea</i>	73
<i>pe o coajă fragilă.</i>	74
<i>sublimare</i>	75
<i>note</i>	76
<i>ce se ascunde</i>	78
3. Copacul fără ramuri	79
<i>oare unde e scăpare.</i>	81
<i>sunete</i>	82
<i>în locul acela în saloanele pustii și coridoarele lungi.</i>	83
<i>rumori</i>	84
<i>frăgezire</i>	85
<i>înclinat</i>	86
<i>încercare disperată</i>	87
<i>între</i>	88
<i>xxx</i>	89
<i>o gaură în portret</i>	90
<i>nimic nu s-a stricat</i>	91
<i>portret de pe vremea aceea</i>	92

însănătoșire	94
încercare	96
nadă	97
xxx	98
xxx	99
și totuși a noastră viață înclinată	101
4. Cercuri concentrice	103
xxx	105
reflexie	106
de-a-ntregul	107
destrămare	108
lumină de lampă	109
întrezărire	111
cum lucrează	112
ipostaze	114
firul de ață	116
xxx	117
invocație	118
esență	119
înaintăm	120
stranițate	121
aproape	122
natură vie	123

LBRIS

We know
books

1. În linie dreaptă

vânturi venite de departe toarnă aurul dens
peste figurile aliniate pe portative cu muzici medievale
cântece benedictine atârnă de bolți ca niște stalactite
aparențele rezonază în cauza lor
greutatea aerului dă gravitate
în tăcerea solidă
și intrând se întunecă
dar înăuntrul meu se luminează
și puterile volatile anunță chemarea
cumințenia și veghea
și inima răsfrântă spre toți

vina e a in Justiției, a dezechilibrului, a faptului
de a fi fost născut
și a mișcării continue, până întâlnește răsufletul final.
și apoi vina revine cu schimbarea formelor și numire.
întorși pe apele retrase din viitor spre algele născătoare și clare,
prin care se văd elipse luminoase, jefuit de înțeles, de duritate,
gol de aer,
ceea ce e e ceea ce e. și ceea ce sunt e ceea ce-a fost și va fi
înțelesul ultim și zborul final al celor ce fuseseră zei
înainte de naștere. mă nasc și înviu

incertitudine

acizi cad din aer în carne, pașii în cascade
cu miros de fructe, neliniștea și stupoarea,
și drumurile printre liane, adulmecând eternitatea,
toate se reunesc într-un singur punct al posibilului și căutării,
și setei pentru absență – himere schiloade
tropăind în anticamere,
te-am căutat printre singurele înălțări, dansuri posibile,
apusuri, somnuri, vise, degradări,
mi-am făcut harachiri dar n-am vărsat nicio picătură de sânge,
numai o existență zburlită ca o pisică sălbatică
împodobită cu o înceată întunecare,
în care găsești doar furnici înnebunite de mirosul de terebentină
al întoarcerii.

Un gest urmează gândul ascuns, fals fâlăfăit, tigăi nichelate
bătute de vânt
și grinzi înfipte în oglinda concavă
se adâncesc până se prăbușesc
în întunecimea care începe odată cu amintirea și crește
până când capetele încep să vibreze, muzici se deșiră
peste ombilicuri mișcătoare, peste apele netede ca scalpul spânului,
reflexiile urmează doar ceea ce văd,
acoperite de invențiile ce-mi fumează din țeastă și formează un portret
aproape identic,
dar invers, cu fața întoarsă în altă parte.
Așa se face că lumea se răstoarnă și ea cu reperatele în alte locuri,
cu sufletul atârnat de trup ca un strigăt,
suspendat în perspectiva adâncită,
diminuându-se până când interceptările nu se mai disting.

Și totuși din sorbul nedeterminat se degajă suavitate,
regret și reținere, atât de puternic încât imaginea se tulbură
și incolțește îndoiala,
speculația percepțiilor încă neclare, oglinzirilor distorsionate,
atenției lăsate în voie – imagini care apar
și dispar clătinate de gânduri fărâmițate –
rătăcirii de autenticitate, atingeri care diseminează –
memoriile stivuite ca niște nori în grămezi
dezordonate de pietre prețioase.
Și orice înțeles se adună într-un punct de unde razele se desfășoară
să cuprindă toată bolta,
fragmente aduse la mal de apa voinței.

Din suprafață se desfășoară linii și cercuri de arc
și ce e pe fundul oceanului se adună în cele plutitoare pe luciul apei,
prinse în harpoane.

Ițele s-au prins în propriile detenții și proclamă: *nimic*
nu e în afară de ceea ce e acolo,

îngrămădit și sufocat în suprafață cu atât mai mult când penumbrele
se aștern ca niște corpuri moarte la mal pe nisipul aspru.

Schimbarea există dar aici nu e posibilă.

Întregul e neschimbat înconjurat de schimbare, prins într-o
sferă de vid.

Și ce e întreg nu se amestecă-n puzderii.

Dar aici e iluzia unui miez care semnifică. Miezuri care gândesc.